

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

بقای ایمپلنت های دندان های مجاوردر بیماران پیش دیابتی و افراد
سالم از نظر بدنی در پنج سال گذشته

عنوان انگلیسی مقاله :

Survival of adjacent-dental-implants in prediabetic and
systemically healthy subjects at 5-years follow-up

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل
با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

4 | DISCUSSION

The results of the present study support the proposed hypothesis since PD, BOP, PI, and CBL were amplified around implants in prediabetic patients (group-A) than controls (group-B). Our results showed that HbA1c levels at nearly 5-years' after implant therapy were nearly 1.5 times elevated in group-A than group-B. It is well-reported that persistent hyperglycemia induces oxidative stress in tissues by increasing the formation and accumulation of AGEs.¹⁴⁻¹⁷ Moreover, interactions between these endproducts and their receptors enhances the expression of proinflammatory cytokines including TNF- α , IL-1 β , and IL-6 in the bodily fluids including serum and GCF.¹⁴⁻¹⁷ Accumulation of such proinflammatory cytokines in the GCF and peri-implant sulcular fluids increases inflammation in the periodontal and peri-implant tissues, correspondingly,^{18,19,22,23} and may ultimately lead to loss of supporting bone around natural teeth and dental implants.^{18,19,23} Nevertheless, when glycemic levels are strictly maintained (by medications and/or dietary control), dental implants can osseointegrate and remain functionally stable in diabetic subjects in a way comparable with systemically healthy individuals.^{24,25}

4. بحث

نتایج تحقیق حاضر فرضیه ی پیشنهادی را تایید می کند، زیرا PD، BOP، PI، CBL در اطراف ایمپلنت در بیماران پیش دیابت در گروه A نسبت به گروه B بزرگتر شدند. نتایج ما نشان داد که میزان HbA1c در حدود 5 سال پس از عمل کاشت در گروه A تقریباً 1.5 برابر نسبت به گروه B افزایش یافته بود. به خوبی گزارش شده است که هایپرگلیسمی دراز مدت باعث افزایش استرس اکسیداتیو در بافت ها توسط افزایش شکل گیری و تجمع AGEs می شود (14-17). علاوه بر این، واکنش بین محصولات نهایی و گیرنده هایشان، بیان سیتوکین های پیش التهابی را افزایش می دهند. این سیتوکین ها شامل TNF- α ، IL-1 β و IL-6 هستند که در مایعات بدن از جمله سرم و GCF افزایش می یابند (14-17). تجمع چنین سیتوکین های پیش التهابی در GCF و مایعات بین شیارهای پری ایمپلنت متقابلاً باعث افزایش پیش التهاب در بافت های پریودنتال و پری ایمپلنت می شود (18,19,22,23)؛ و در نهایت ممکن است موجب از بین رفتن استخوان حمایت کننده در اطراف دندان های طبیعی و کاشته شده شود (18,19,23). با این وجود، اگر سطح گلیسمی خون به شدت حفظ شود (که می تواند از طریق مصرف دارو و یا کنترل رژیم غذایی صورت گیرد)، ایمپلنت های دندانی می توانند چسبیده به استخوان باقی باشند و از نظر عملکردی نیز در مقایسه با افراد سالم، پایداری لازم را داشته باشند (24,25).

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.